

Graz szakmai gyakorlat

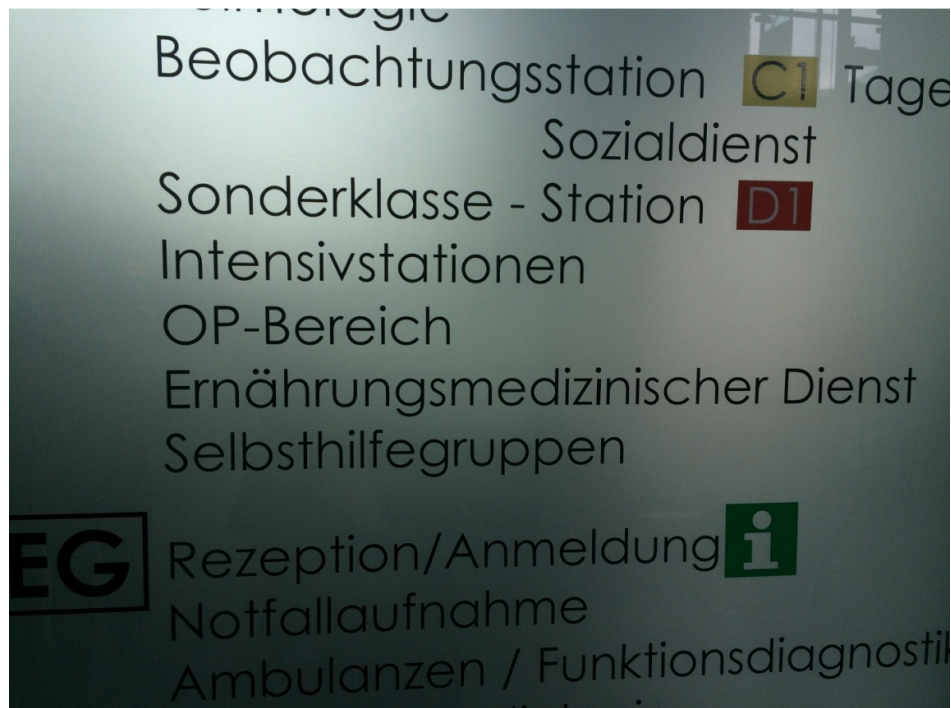
Vasárnap reggel indult el a csoport Grazba, hogy megkezdjük az ottani gyakorlatot. Ami az évközi gyakorlat 4 hetét váltotta ki. Hosszas vonatozás után megérkeztünk Grazba, ahol már vártak minket. Elfoglaltuk a szállást, kipakoltunk, majd közösen elmentünk vacsorázni a Mc Donald's -ba.

Hétfő reggel az iskolában tettünk látogatást, a kórház egyetemén. Betekinthettünk az ottani oktatási rendszerbe, ami szinte alig különbözik az ittenitől. Gyakorlati órák és elméleti órákra épül. Viszont a gyakorlatban már sok különbség volt. Az ottani diákok egy hónapot vannak kint minden nap gyakorlaton, majd iskola, nálunk pedig minden héten 1 napot.

Az iskolai körbevezetés után a kórházba is bepillanthattunk ahol kedden a gyakorlatot kezdtük. Új építésű kórház volt, több szárnyal. Mindenhol másfajta munka folyt. Megnéztük, hogy ki milyen osztályon lesz 4 héten át, és elmondták, hogy az adott osztályok mit takarnak, és mire számíthatunk.

Elérkezett a kedd, vagyis az első gyakorlati napunk. Mindenkit felvezettek az osztályra, és bemutatottak minket az osztályvezető főnővérnek, aki bemutatta az osztályt, elmondta, hogy mi- hogyan működik ott, valamint bemutatta az osztályon dolgozókat.

Én egy viszonylag nehéz osztályt kaptam: Sonderklasse.

Ehhez az osztályhoz tartoztak az intenzív megfigyelésre szoruló betegek, a műtétre várók, valamint a tüdő és szívbetegek. Ez egy elég összetett osztály, így az ott dolgozóknak is mindennap a legjobbat kellett nyújtani. Kedvesek voltak többnyire az ott dolgozó ápolók és segédápolók. Minden nap kellett lennie egy ápolónak egy segédápolónak és egy „diplomás” ápolónak.

Bemutatták a kórtermeket és, hogy mit hol talállok, ezzel segítve a későbbi munkámat. A kórtermek az osztályon 2 fősek voltak, tartozott hozzá egy fürdőszoba és egy erkély. A betegeknek minden biztosítva volt. Kaptak fogkefét, törölközőt - minden nap frisset -, valamint minden betegnek volt a kórteremben széf, amibe az értéktárgyait bezárhatta. Ami még nagyon szembetűnő volt, hogy minden beteg kapott babaolajt, testápolót, fogkrémet, popsi törölt és egyéb higiénés dolgokat. Ezekkel a dolgokkal az itthoni kórházakban nem nagyon találkozhatunk.

A betegfelvétel úgy történt, ha járó beteg volt, hogy bement a főnővérhez, aki kikérdezte mindenről, gyógyszer érzékenység, betegségek. Majd elhelyezte egy szabad ágyon. Később ment a beteghez a segédápoló vagy egy ápoló lappal, amin anamnézist kellett készíteni, valamint a beteg reggelijét, ebédét és vacsoráját megrendelni. Minden nap 3 féle menüből lehetett választani a betegeknek.

Fekvőbeteget pedig általában a mentő hozta, vagy egy másik osztályról hozták át. Így a rendszerben benne volt már, vagy ha olyan állapotban volt, akkor a hozzátartozó segített az anamnézisben. A betegektől a saját gyógyszereit általában elvették, és azokat kellett szednie, amiket az orvos előírt neki az osztályon.

Minden új betegtől kellett vért venni, ekg-t csinálni vérnyomást, testmagasságot és testsúlyt mérni. Vérvételt többnyire csak az orvosok és a „diplomás” ápolók csinálták. Ami szintén érdekes volt, mert itthon a kórházban az orvos csak nagyon ritkán vesz vért, nálunk ezt az ápolók csinálják, náluk viszont az ápoló nem vehetett vért. Szerintem ez nem egy jó dolog, és sok esetben könnyebb lett volna, ha az ápolót is engedik vénázni.

A levett vér légpostával ment a laborba. Úgy nézett ki, hogy egy csőbe kellett beletenni a dobozt, amiben a vér volt, és az vitte a vért egy alagúton át a laborba, ahonnan az eredmény már az internetes rendszerben jelent meg.

Egy átlagos nap az osztályon is sokban különbözött attól, amit otthon megszokhattunk. Egy nap az osztályon úgy telt, hogy aki reggelre ment, annak átöltözve 6:30-kor az osztályon kellett lennie, mert az éjszakai dolgozók átadták a műszakot. Mindig elmondták minden betegnek egyesével az állapotát, milyen vizsgálatra megy, és milyen gyógyszert kapott.

Majd az osztály átadás után mindenki ment a dolgára. Reggeli mérésekkel kezdtünk, ami a vérnyomásmérést, lázmérést és pulzusmérést tartalmazza. Majd beírtuk a lázlapba a beteg

eredményeit és megkapta a reggeli gyógyszereit, valamint a reggelijét, ha nem várt vizsgálatra. Ha valaki vizsgálatra várt, mindig ki volt téve az ágya fölé egy Nüchtern felirat. Vagyis, hogy ő nem ehet.

A vizsgálatra várók neve és szoba száma az ételes kocsikra is ki volt téve, hogy ne legyen tévedés. Ez után megnéztük, hogy mely betegeknek kell segíteni a fürdésben vagy esetleg megfürdetni őket, tisztázás és mobilizálás következett. Minden nap volt fürdetés az osztályon, általában 3-4, de volt, hogy több embert is kellett. Aki vizsgálatra mentek azokat kellett először vizsgálat előtt felfrissíteni.

Miután megvolt a fürdetés, a betegek ágyneműjét is át kellett húzni. Minden kórteremben az ablak felőli volt a kék ágy és az ajtó felőli a sárga. Az ágyneműt is ennek megfelelően kellett felhúzni.

Miután a reggeli feladatokat elláttuk, volt kb. 20 perc reggeli szünet, miközben mi a tanulók a tisztázó kocsit töltöttük fel lepedővel, ágynemű huzattal, törölközővel, mosdató kesztyűvel, lavórral, tusfürdővel és azzal, ami hiányzott épp róla. Ezzel a délelőtt el is ment, majd mi is mehettünk ebédelni. A kórháznak volt egy ebédlője, ahol mindenki ehetett, aki rendelt ételt. Az első nap kaptunk felhasználó nevet és jelszót, hogy tudjunk magunknak ebédet rendelni. 30 perces ebédszünet volt minden nap, ezt mindenki akkor használta ki, amikor akarta. 3 féle menüből választhattunk, amit mindig előre meg kellett rendelni.

Ebéd után még maradt az ágy áthúzás, azok után a beteg után, akiket hazaengedtek. Az én osztályomon minden napos volt, hogy 3-4 beteg hazament, de később már jöttek is a helyükre újak. Az ágyakat előbb lehúztuk, majd egy fertőtlenítős oldattal körbemostuk az egész ágyat, a beteg szekrényét és a fürdőt, majd ezután húztuk vissza a beteg ágyat. A délutáni terápia is fontos része volt a minden napoknak. Ami abból állt, hogy akinél kérte a kezelő orvosa annak megnéztük a vércukor szintjét a kijelölt időpontokban, akinek elő volt írva annak felraktuk az oxigén maszkot a különböző gyógyszerekkel bekeverve, valamint vérnyomás, láz és pulzusz mérés. A munkaidő minden nap 14:30 ig. tartott. De különböző műszakokban kellett menni, volt, aki délutános volt az 11:00-tól 19:00-ig volt.

A délutánok minden nap azzal teltek, hogy bementünk a városba, közösen bevásároltunk az esti vacsorához, majd elkészítettük és közösen megettük. Majd zuhanyzás és még egy kis kártyajáték következett és lassan alvás.

A hétvégék viszont mindig izgalmasan és gyorsan elteltek. Közös programokon kellett részt vennünk. Első hétvégén Bécsbe utaztunk városnézésre, de sajnos az idő nem nekünk kedvezett. Egész nap szakadt az eső, de ennek ellenére megérkezés után a csapat elment ebédelni egy belvárosi pizzériába, ahol kicsit megmelegedtünk és megszáradtunk. Majd szabad program következett a vonat hazaindulásáig. Mivel hideg volt és el is áztunk ezért kitaláltuk, hogy vegyünk közösen pulóvert ez lett a csapat pulóverünk. Vásároltunk és

nézelődtünk még szakadó esőben majd siettünk a vonathoz, amin volt időnk megszáradni hazafelé menet. Este még úgy döntöttünk, hogy elmegyünk bulizni egyet, megnézzük milyen a város és az ottani bulik. Gyorsan még bevásároltunk a vacsorához és az estéhez, ami kellett, majd mindenki indult készülődni. Az első közös bulink elég jól sikerült, mindenki egybe volt, mindig tudtuk ki hová megy, és együtt is mentünk vissza a szállásra reggel. Így az egész vasárnap pihenéssel telt.

A következő hétvégén városnézés volt a program, amiről sajnos lemaradtunk egy félreértés miatt, de helyette felmentünk Schloßbergre a várat megnézni.

Szép látvány fogadott minket, ráláttunk az egész városra és közben jól is szórakoztunk. Az egész délutánt ott töltöttük, majd este hazafelé menet megálltunk még egy kávézónál, ahonnan szintén be lehetett látni az egész várost. Vacsorára pedig pizzát vettünk. A vasárnapunk pihenéssel telt, mert hétfőn kezdődött egy újabb hét.

A 3. hétvégén a közelünkben lévő várba mentünk el, ahol az udvaron találkozhattunk pávával és még egyéb állatokkal. Mikor oda értünk rájöttünk, hogy mi az a hang, amit minden este hallunk, a pávák hangja. Gyorsan eltelt a délutánis és sokat szórakoztunk, nevettünk.

A 4. hét nagyon gyorsan eltelt, mert az volt az utolsó hetünk, főleg a hétvége. Még pénteken elmentünk 3-an a városba egy utolsót bulizni, mielőtt elindultunk volna Salzburgba az utolsó állomásra.

Mindenkinek pakolással telt a délután, valamint még a hiányzó ajándékok beszerzésével. Aztán a szombat reggel hamar eljött, elindultunk Salzburgba vonattal, ahol megérkezés után lepakoltunk a szálláson és el is indultunk a városnézésre. Megnéztük a Mozart házat és még sok minden érdekességet. Hajózáson vettünk részt, ahol bemutatták nekünk a várost és elmondták a látványosságokat is. A nézelődés után a vár udvarában megvacsoráztunk közösen, majd elfoglaltuk a szállást, ahol az esti program a billiárdozás volt. Vasárnap reggel 11-kor indult haza a vonatunk a salzburgi állomásról, ahol még vásároltunk reggelit indulás előtt. Majd felpakoltuk az összes cuccunkat a vonatra és elindultunk haza. Gyorsan eltelt az út, szinte az egészset végig nevettük és beszélgettük.

Szakmai szempontból nagyon sokat tanultam a 4 hét alatt, beleláttam más kórház munkamenetébe, felszereltségébe, a betegekkel való viszonyába, és az alkalmazottak

munkájába. Nyelv szempontjából is nagyon sokat tanultam, hisz a szaknyelv a későbbiekben a hasznunkra fog válni. Nagyon sokat tanultam az ott dolgozóktól, a betegekkel való bánásról, a tanulókkal való együtt dolgozás is motivációt adott.

Valamint egész idő alatt egy nagyon jó csapattal dolgoztam együtt, a lakótársak és a kórházban az osztályon dolgozók is.

Rácz Jenifer